

■ ■ ■ *VIII.* ■

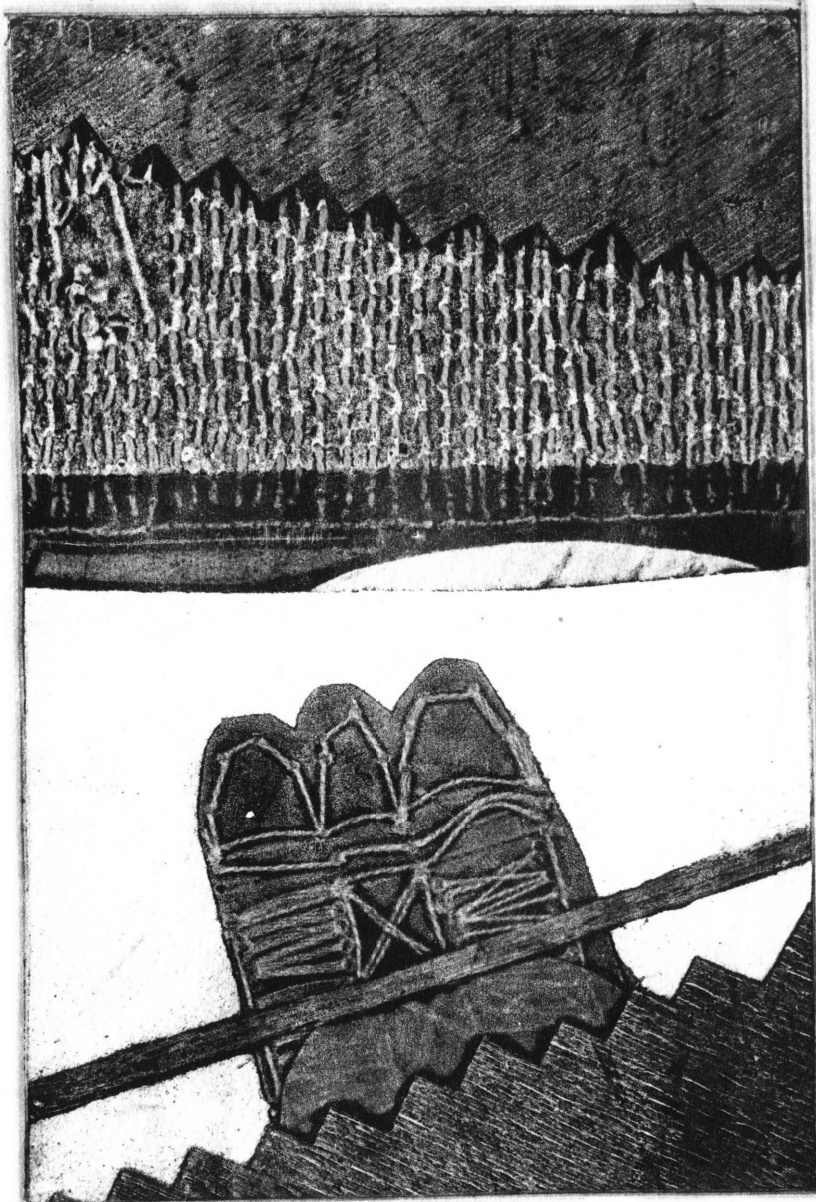
ÁLRUHÁK INCSELKEDÉSE

Tömjén-erdő és gondosan kimosott
ruhanemű, tej gőlöncseredényben,
idill az ebéd illat-rétegében,
háttal mindennek, mit régen kidobott

a század. Díszes üveg-pillérek
király-koronák és rút koldusrongyok.
Konokul nézel, mint a szirti sasok
magad-változtató hús reggeleken.

Mégis inkább a csatába sietnél,
sikerrel forgatva fegyvered, majdan
az ujjongó tömegben menetelnél

ezüstesőben, leányt csak hajnalban
választnál, nem számolnád az éveket,
bort innál, s utálnád a véneket.



ZADIRKAVANJE MASKI

Šuma tamjana i dobro oprano
rublje, mleko u starim posudama,
idila mirisa na ručkovima,
leđima svemu što je izbačeno

iz veka. Na staklenim stubovima
krune kraljeva i krpe prosjaka.
Uporno gledaš kô ptica jaka,
kad se promeniš u svežim jutrima.

Ipak, ti bi u boj više voleo,
latio bi se oružja, a posle
po kišici s masom bi išao.

Tek u zoru bi gledao devojke.
Pio bi i gnušao bi se starih.
Za tebe su godine već bez čari.